

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Janem Peroutkou ve věci

žalobkyně: **T. N. K.**, narozená dne X
státní příslušnice Vietnamské socialistické republiky
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha – Holešovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2025, č. j. OAM-764/BE-BE01-HA06-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozhodnutí žalovaného

1. Žalobkyně, státní příslušnice Vietnamu, byla dne 7. 7. 2025 na území České republiky zajištěna s tím, že v Schengenském informačním systému byla vedena jako státní příslušník třetí země, na kterého se vztahuje rozhodnutí o navrácení. Na území České republiky pobývala neoprávněně. Dne 9. 7. 2025 požádala o mezinárodní ochranu. K žádosti uvedl, že nezastává žádné politické přesvědčení a je bez náboženského vyznání. Je vdaná, její

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

manžel i jejich dvě děti jsou ve Vietnamu. Děti bydlí s jejím otcem (jejich dědečkem). V září 2024 odletěla do Maďarska s pracovním vízem a dne 6. 7. 2025 cestovala přes Prahu, aby mohla pokračovat do Polska, kde měla v úmyslu pracovat. Na cestě do Polska jí ale chytili. Žádost o mezinárodní ochranu podala z toho důvodu, aby v České republice mohla vydělat nějaké peníze na zaplacení dluhu, který má ve Vietnamu.

2. Během osobního pohovoru dne 13. 8. 2025 žalobkyně vypověděla, že z vlasti vycestovala, aby mohla v zahraničí pracovat. S vycestováním neměla problémy a do Maďarska letěla přes Čínu. Žádné pobytové oprávnění se ale získat nepokusila. O mezinárodní ochranu v České republice požádala, neboť jí chytili a neměla žádnou jinou možnost. Do Vietnamu se nevrátí, jelikož teprve přijela a nic zde neviděla. Potřebuje si vydělat peníze na dluh ve Vietnamu. Při návratu se obává toho, že by tam neměla, co dělat. Má dluh ve výši přibližně 500 000 Kč. Peníze dluží známým a příbuzným. Od banky si peníze půjčit nemohla, protože neměla, co dát do zástavy. Žalobkyniny věřitelé jí připomněli, že jim má zaplatit, a žalobkyně jim sdělila, že v zahraničí si na zaplacení dluhu vydělá peníze. Dluh ale ještě ani není splatný. Na úhradu dluhu by si ve Vietnamu nevydělala. Její manžel jí nepomůže, protože peníze prohrává v kartách. Ani její sourozenci jí se splacením dluhu nepomohou. Mají dost vlastních problémů. Nikdy však neměla problémy se státními orgány či bezpečnostními složkami. Přeje si, aby v České republice mohla zůstat a pracovat.
3. Součástí správního spisu je *Informace OAMP ze dne 23. 5. 2025. Vietnam. Bezpečnostní a politická situace v zemi. Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv a Informace MZV ČR ze dne 1. 2. 2024, č. j. 100572-6/2024-MZV/LPTP, Půjčky, úvěry a lichva.*
4. Rozhodnutím ze dne 23. 9. 2025, č. j. OAM-764/BE-BE01-HA06-2025 (dále jen „napadené rozhodnutí“), žalovaný zamítl žalobkyninu žádost jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), neboť žalobkyně svou žádost o mezinárodní ochranu založila pouze na ekonomických důvodech. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul žalobkyniny odpovědi uvedené při poskytnutí informací k žádosti a během osobního pohovoru. Podle žalovaného z žalobcových odpovědí jasně vyplynulo, že odešla ze země původu pouze z ekonomických důvodů. Sama uvedla jen to, že v České republice chce setrvat, pracovat a splácet dluhy, které má ve vlasti. Žalobkyně neuvedla žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by mohla být v zemi původu vystavena pronásledování z azylově relevantních důvodů nebo že jí tam hrozí vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobkyně v žalobě bez bližšího vysvětlení konstatovala, že žalovaný porušil
 - § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (nepostupoval v souladu se zákony a ostatními právními předpisy);
 - § 3 správního řádu [nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem (§ 2 odst. 4 správního řádu)];
 - § 50 odst. 2, 3 a 4 správního řádu (neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci, podklady hodnotil tendenčně);

- § 68 odst. 3 správního řádu (odůvodnění napadeného rozhodnutí je nedostatečné); a
 - § 14a zákona o azylu, jelikož žalobkyně splňuje podmínky pro přiznání doplňkové ochrany (v zemi původu jí hrozí nebezpečí vážné újmy).
6. Žalobkyně následně dodala, že se obává návratu do Vietnamu, protože se jí nepodařilo splatit dluh. Obává se, že soukromé osoby budou dluh vymáhat násilím. Jednání věřitelů by mohlo

být považováno za nelidské či ponižující zacházení. Státní orgány odmítají dlužníky proti takovým osobám bránit. Součástí správního spisu vůbec není informace o poskytování půjček soukromými osobami a jejich následné vymáhání násilnými metodami. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť se násilím věřitelů vůbec nezabývá.

7. Žalovaný měl ve *vyjádření k žalobě* za to, že žalobkyně během správního řízení neprezentovala jakékoliv skutečnosti svědčící o tom, že by jí v zemi původu hrozilo nebezpečí pronásledování nebo vážné újmy. Žalovaný zohlednil všechny skutečnosti, které během správního řízení vyšly najevo a své rozhodnutí řádně odůvodnil. Pokud má žalobkyně dluhy a obává se pronásledování, pak se jedná o hrozbu ze strany soukromých osob. Za takové situace má možnost obrátit se s žádostí o pomoc na příslušné vietnamské instituce.

III. Posouzení žaloby soudem

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. O žalobě soud rozhodl bez jednání, jelikož žalovaný sdělil, že s tímto postupem souhlasí, a žalobkyně na výzvu soudu nesdělila, že by s takovým postupem nesouhlasila, a proto se její souhlas předpokládá (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl. Všechny rozhodné skutečnosti pro rozhodnutí zjistil ze správního spisu, jímž se dokazování neprovádí.
9. Soud neshledal, že by po vydání napadeného rozhodnutí nastaly nové důležité skutečnosti, které by se vztahovaly k možnému pronásledování nebo hrozbě vážné újmy a jež by byl soud povinen zohlednit nad rámec uplatněných žalobních bodů (§ 32 odst. 9 věta první zákona o azylu). Proto žalobu posoudil v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích uplatněných žalobních bodů.
10. Úvodem soud předesílá, že žaloba proti rozhodnutí správního orgánu musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Míra precizace žalobních bodů přitom předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane (srov. § 75 odst. 2 větu první s. ř. s.). Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí a posoudí ho. Není namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují.
11. Žalobkyně obecně namítala, že žalovaný porušil ustanovení zákonů vyjmenovaná v bodě 5 tohoto rozsudku, k čemuž znění těchto ustanovení bez konkrétní souvislosti s nyní projednávanou věc zrekapitulovala. Tato obecná tvrzení však nelze považovat za žalobní body ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Podle ustálené judikatury je žalobním bodem konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované) skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. *„Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se*

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

skutkovými výtkami“ (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58). Těmto požadavkům ovšem tyto žalobkyniny námitky nedostály, neboť jde o pouhé parafráze ustanovení zákona, která měla být porušena. Žalobkyně neuvedla žádné konkrétní skutečnosti či právní argumentaci, o něž své tvrzení o nezákonnosti napadeného rozhodnutí opírá. Soud se proto těmito námitkami nezabýval a napadené rozhodnutí přezkoumal pouze v rozsahu řádných žalobních bodů.

12. Podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
13. Podle § 16 odst. 1 věta první zákona o azylu jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b.
14. Primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany je žadatel. Žadatel je tudíž tím, kdo v řízení ve věci mezinárodní ochrany nese břemeno tvrzení. Správní orgán zjišťuje skutkový stav věci v rozsahu možných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, jež vycházejí právě ze žadatelovy výpovědi v průběhu řízení o mezinárodní ochraně. Nepřísluší mu tak domýšlet právně relevantní důvody pro udělení mezinárodní ochrany žadatelem neuplatněné a posléze k nim činit příslušná skutková zjištění (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2023, č. j. 4 Azs 166/2023-19, bod 23, usnesení NSS ze dne 3. 12. 2024, č. j. 5 Azs 225/2024-29, bod 16, ze dne 19. 10. 2020, č. j. 4 Azs 277/2018-60, bod 13, nebo ze dne 16. 12. 2021, č. j. 3 Azs 118/2021-39, bod 11).
15. Žalobkyně ve správním řízení nesdělila žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by mohla být ve Vietnamu vystavena pronásledování za uplatňování politických práv a svobod nebo že by měla odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů (§ 12 zákona o azylu). Při pohovoru výslovně uvedla, že nevyznává žádné náboženství, není politicky aktivní, ve Vietnamu neměla žádné problémy se státními orgány, nebyla tam trestně stíhána ani nebyla vystavena pronásledování z azylově relevantních důvodů. S výjimkou ekonomických problémů se ničeho neobávala. Strach z ekonomických obtíží, problémů s obživou a z nemožnosti splácet dluhy po návratu do země původu přitom nelze bez dalšího vnímat jinak, než jako důvody ekonomické, které bez toho, aby k nim přistoupila další zvláštní okolnost, nepostačují k udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54). Ani porušování hospodářských, sociálních a kulturních práv, jejichž požívání je do značné míry závislé na stupni ekonomické vyspělosti příslušné země, nečiní ze žadatele uprchlíka ve smyslu Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a není důvodem pro udělení azylu, byť by životní podmínky v dané zemi byly sebevíc tíživé (rozsudek téhož soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 5 Azs 116/2004-64). Ekonomické obtíže samy o sobě k udělení mezinárodní ochrany nestačí (viz usnesení NSS ze dne 25. 9. 2023, č. j. 5 Azs 51/2023-29, ze dne 2. 3. 2023, č. j. 7 Azs 301/2022-9, nebo ze dne 14. 9. 2021, č. j. 4 Azs 78/2021-30).
16. Žalobkyně ve správním řízení neuvedla ani žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by jí ve Vietnamu hrozila vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Pouze z

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

toho, že si v České republice chtěl vydělat peníze na úhradu dluhu u soukromých věřitelů, žalovaný nemohl za žalobkyni dovozovat, že by mohla být po svém návratu vystavena násilí či jinému nezákonnému jednání ze strany nestátních subjektů, před nimiž by jí stát nemusel být ochoten či schopen poskytnout ochranu. Pro to, aby žalovaný ve správním řízení rozvíjel úvahy tohoto typu a opatřoval podklady, žalobkyně svým obecným tvrzením o dluhu vůbec nezavdala příčinu (v tomto kontextu srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2005, č. j. 3 Azs 156/2004-43, nebo usnesení téhož soudu ze dne 11. 3. 2020, č. j. 2 Azs 279/2019-45). To platí tím spíše v situaci, kdy žalobkyně uvedla, že s věřiteli nemá žádný problém, jen jí připomněli, aby dluh zaplatila, ale není ani doposud splatný. Žalobkyně při pohovoru ani nenaznačila nic z čeho by jakékoli obavy z věřitelů šlo dovozovat. Za těchto okolností nelze žalovanému vytýkat, že se skutečnostmi související s jejím dluhem sám konkrétněji nezabýval. Břemeno tvrzení totiž stíhalo žalobkyni a žalovaný neměl povinnost hodnotit v řízení jiné skutečnosti než ty, které žalobkyně uváděla, či za něj azylově relevantní důvody dokonce domýšlet (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003-41).

17. Teprve v žalobě žalobkyně začala tvrdit, že jí v zemi původu ze strany věřitelů hrozí újma. Žalobkyni však nic nebránilo, aby tvrzení o nebezpečí ze strany věřitelů uplatnila v řízení o žádosti, a k nově tvrzeným skutečnostem tak soud nemůže přihlížet. Podle soudu nejsou dány žádné jiné okolnosti, které by byly s to omluvit, že žalobkyně uváděla v řízení o žalobě v podstatě zcela odlišné důvody pro udělení mezinárodní ochrany než ve správním řízení. Jedinými rozhodnými důvody žádosti o mezinárodní ochranu tak zůstaly důvody ekonomické. Lze dodat, že žalobkyně může své tvrzené potíže s věřiteli (nestátními subjekty) řešit primárně s vietnamskými státními orgány. To by po žalobkyni nebylo nutno požadovat pouze, pokud by vietnamské státní orgány nebyly ochotny či schopny stěžovateli poskytnout ochranu (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, č. 1749/2009 Sb. NSS); pouhá subjektivní nedůvěra ke státním orgánům rezignaci na využití ochrany státu neodůvodňuje (viz např. usnesení NSS ze dne 25. 7. 2013, č. j. 5 Azs 11/2012-23). NSS se přitom opakovaně zabýval situací vietnamských dlužníků a ochranou poskytovanou před lichvou a nelegálním poskytováním půjček, přičemž nedostatky svědčící o neschopnosti či neochotě státních orgánů poskytovat ochranu ve Vietnamu neshledal (viz např. usnesení ze dne 6. 1. 2022, č. j. 5 Azs 61/2020-30, nebo ze dne 25. 9. 2023, č. j. 5 Azs 99/2023-31, či ze dne 19. 10. 2023, č. j. 10 Azs 219/2023-32, ze dne 18. 7. 2024, č. j. 5 Azs 26/2024-15, či ze dne 17. 7. 2024, č. j. 1 Azs 130/2024-35). Namítá-li žalobkyně, že součástí správního spisu není informace o poskytování půjček soukromými osobami a jejich následné vymáhání násilnými metodami, není to pravda. Ve správním spise je totiž založena *Informace MZV ČR ze dne 1. 2. 2024, č. j. 100572-6/2024-MZV/LPTP, Půjčky, úvěry a lichva*, jež se danou problematikou explicitně zabývá.
18. S ohledem na právě uvedené soud nepochybuje o tom, že žalobkyně svou žádost o mezinárodní ochranu opřela pouze o ekonomické důvody. Uvádí-li žadatel pouze ekonomické důvody, nemůže namítat, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav, jestliže nezjišťoval důvody jiné, žadatelem neuvedené (srov. rozsudky NSS ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 24/2003-42, ze dne 25. 7. 2013, č. j. 2 Azs 5/2013-27, nebo rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 7. 2025, č. j. 1 Az 9/2025-28).

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

19. Soud uzavírá, že neshledal žalobu důvodnou. Současně soud nezjistil žádnou vadu, ke které by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti. Žalovaný se dostatečně vypořádal s žalobkyninými důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu. Na základě žalobkyní tvrzených skutečností správně uzavřel, že žádá o mezinárodní ochranu pouze z ekonomických důvodů, a proto ji podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu zamítnul jako zjevně nedůvodnou.
20. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 9. prosince 2025

JUDr. Jan Peroutka v.r.
samosoudce